12/12/2023

Η μνήμη του Θαυματουργού Αγίου Σπυρίδωνος στον Περιστερώνα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, κατά την εορτή του Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού, επισκέφθηκε την Τρίτη 12η Δεκεμβρίου 2023, τον Περιστερώνα, που βρίσκεται δίπλα στη λίμνη Βόλβη, και τίμησε μαζί με το ποίμνιο της Ενορίας τη Χάρη Του.

Τον Σεβασμιώτατο υποδέχθηκε ο Εφημέριος της Ενορίας Παν. Αρχιμ. π. Νέστωρ Γρίμπας και ο Πρόεδρος της Κοινότητος Περιστερώνος κ. Ηρακλής Καραϊσαρίδης. Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν οι Παν. Αρχίμ. π. Νήφων Καζάνας και π. Μελέτιος

Τσόγκας, ο Αιδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κυζιρίδης και ο Διάκονος π. Νικόλαος Τσεπίσης.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην αγιοζωή του Αγίου Σπυρίδωνος, που έζησε τον 4ο αιώνα μ.Χ. στην Κύπρο μας και από βοσκός προβάτων κατέστη με τη Χάρη του Θεού Ποιμένας των λογικών προβάτων του Κυρίου μας. Δεν είχε καμμία γραμματική μόρφωση, δεν γνώριζε Θεολογία, αλλά περιεκοσμείτο με απλότητα, γλυκύτητα στη συμπεριφορά, διεκρίνετο για την ελεημοσύνη του, την φιλοξενία του στους αναγκεμένους και κυρίως διεκατείχετο από μία πραότητα που πρόδιδε παραδείσιο κλίμα! Έγγαμος, απέκτησε μία θυγατέρα, την Ειρήνη, και μετά την κοίμηση της συζύγου του επελέγη ως Επίσκοπος Τριμυθούντος στην Κύπρο. Κατεκόσμησε την Α΄ εν Νικαία Οικουμενική Σύνοδο του 325 μ.Χ. επί Κωνσταντίνου του Μεγάλου και κατετρόπωσε τον αιρεσιάρχη Άρειο με το περίσσευμα της πίστεώς του και την αγιοπνευματική δύναμη.

Ο ομιλητής έθεσε ένα ρητορικό ερώτημα στο Εκκλησίασμα: «***Τι είναι αυτό που ανέδειξε τον Άγιο Σπυρίδωνα σε αγιοπνευματικό θρόνο και δοχείο και κυρίως ποια η διαφορά του πεφημισμένου ανθρώπου της εποχής μας από τον όντως πεπληρωμένο φήμης και χάριτος Άγιο Σπυρίδωνα;***».

Και απάντησε ο Σεβασμιώτατος αντιδιαστέλλοντας τον κοσμικό σημερινό άνθρωπο, με όλα όσα τον ακολουθούν και τον διακρίνουν, με τον κατά Θεόν άνθρωπο, στολίδια και λίθοι πολυτελείς που κοσμούν το άφθαρτο Σκήνωμα του Αγίου μας στην **Κέρκυρα** 1.600 χρόνια και πλέον μετά την Κοίμησή του!

Ο **κοσμικός άνθρωπος**, το κέντρο της σημερινής εικόνας του ανθρώπου, **στολίδια του έχει την τεχνολογία, τον εγωκεντρικό πολιτισμό του, την ισχυρογνωμοσύνη του, την ως επί το πλείστον άρνηση του Θεανδρικού Προσώπου του Κυρίου μας και κυρίως την αποθέωση των παθών και την ακατάσχετη προβολή των δικαιωμάτων του.**

Ο κατά Θεόν άνθρωπος, είναι ο αφιερωμένος κατά πάντα και διά πάντα στον Θεό, ο δοσμένος σε Χριστοπόθητες ασκήσεις για να αποτυπώσει στον ψυχισμό του την εικόνα Εκείνου που τον έπλασε: του Κυρίου του. Είναι ο άνθρωπος που γνωρίζει πως ό,τι έχει το οφείλει στον Δημιουργό του, ως χάρισμα και δώρο της

αγιοτριαδικής του ζωής και υποστάσεως. Γνωρίζει, ως λογικός κατά την ψυχή, πως η αξία του ανθρώπινου προσώπου βρίσκεται στο αιώνιο του πνεύματος και της ψυχής και αποδίδει, μάλλον δε σμιλεύει το σώμα ως κατοικητήριο του αιώνιου και του άφθαρτου. Γίνεται εξελικτικά, αναπνέοντας τον Θεό, και ο ίδιος ένας ‘’ἐν σαρκί περιπολῶν θεός’’, κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Νύσσης· δηλαδή ένας άνθρωπος που περπατά ενδεδυμένος τον Ίδιο τον Πατέρα και Θεό του!

Η διαφορά ανάμεσα στον κοσμικό άνθρωπο και στον κατά Θεό άνθρωπο είναι ότι ο πρώτος θεωρεί πως είναι το κέντρο του κόσμου και των πάντων, ενώ ο δεύτερος γνωρίζει τόσο να ταπεινώνεται, όσο ο Κύριος τον δέχεται στη ράχη Του και τον ανεβάζει από δόξης εις δόξαν, από γης εις ουρανόν. Ο κατά Θεόν άνθρωπος είναι ο ουρανοπολίτης, αυτός που καταντά και φθάνει στο να γίνει ουρανοπολίτης, είναι ο άνθρωπος που το κατ’ εικόνα το χρησιμοποιεί ως προϋπόθεση για να γίνει μέσα στον κόσμο η εικόνα του Θεού! Ο κοσμικός άνθρωπος αναζητεί πάντα και γυρεύει τα δίκαιά του, άλλωστε ο δικαιωματισμός είναι το αποκορύφωμα των ονείρων του λογικού ανθρώπου, του τεχνοκράτη που πιστεύει ότι με τη γνώση ως δύναμη μπορεί να κατακυριεύσει τους πάντες και τα πάντα και να γίνει ‘’κύριος’’, δηλαδή δυνάστης της οικουμένης! Ο κατά Θεόν άνθρωπος γνωρίζει να σμικραίνει όποιες χάρες του προσθέτει ο Παράκλητος ως λίθους πολυτελείς στον ψυχικό του μανδύα και συνάμα αυτές του τις χάρες να τις προσφέρει ως αντίδωρο στην κοινωνία, στον κόσμο όχι φτιαγμένο και πλεγμένο από τον ίδιο, αλλά μεταδοσμένο από τον Κύριο γής και Ουρανού!

Και πέρανε τον λόγο ο ομιλητής λέγοντας: «Για 1.600 χρόνια ο χρόνος, η φθορά, η ύλη, ο τάφος και εν γένει το φθαρτό υπεκλίθησαν μπροστά από το άφθαρτο Λείψανο του ποιμένος των αλόγων προβάτων που αναδείχθηκε σε μυστικό κάτοπτρο της Δυνάμεως του Θεού και σε Ποιμένα λογικών προβάτων. Υπεκλίθησαν όλα αυτά μπροστά στον Άγιο Σπυρίδωνα που κατετρόπωσε τον πάνσοφο και λογικό και πεπλουτισμένο με ανθρώπινη σοφία Άρειο, για να υπογραμμιστεί εκ μέρους του Ουρανού ότι ‘’ὅπου τό Πνεῦμα πνεῖ’’ και ο διάβολος και ο κόσμος σμικραίνουν, ενώ το Μεγαλείο του Θεού μέρα με την ημέρα αντανακλά τη Δόξα Του!»